

som nu ligger oppe i Landstinget, hvorved man baade gennem Bortflytningen og Nyopførelsen af Centralværkstederne griber ind i en Del af Kommissionens Opgave, nemlig Fremkaldelsen af Planen til Dispositionen over den nuværende Banegaards Areal, og gennem Forslaget om en saadan total Ombygning af Hellerup Station griber ind i Kommissionens Opgave til at stille Program og fremkalde Planer om en Ordning ikke blot af Forholdene ved den nuværende Hovedbanegaard, men af alle de Banelinier, som føre ind til Byen. Fra mange Sider i Kommissionen, ja fra alle Sider i Kommissionen har man nemlig været paa det rene med, at Hellerup Station hørte med herunder, fra mange Sider i Kommissionen har man været paa det rene med, at det Lovforslag, der er forelagt i Landstinget, griber ind i Kommissionens Opgaver, og fra ingen Side i Kommissionen er det blevet modsagt, at Forslaget griber ind i Kommissionens Opgaver. Jeg tror ikke, at det har været den højtærede Ministers Hensigt ved at fremlægge dette Lovforslag i det andet Ting at ville tilsidesætte eller krænke Kommissionen eller dens Medlemmer; det tror jeg slet ikke, det er i alt Fald noget, man ganske kan se bort fra, men jeg nævner det som et yderligere Eksempel paa den underlige Vaklen, Usikkerhed, der er med Hensyn til alle disse Planer. Og faktisk er det, at Stillingen nu er den i Kommissionen, at Eksistensen af dette Lovforslag lægger meget væsentlige Hindringer i Vejen for Kommissionens Arbejde og maaske kan faa en skæbnesvanger Betydning derfor. Forholdet er nu dette, at i Morgen tidlig have vi et Kommissionsmøde, som rimeligvis vil blive af afgørende Betydning. Spørgsmaalet var fremme ved Kommissionens Møde forrige Onsdag, og kun ved Anvendelsen af den største Energi lykkedes det den Gang at afværge, at det da kom til en Krise. Hvorledes det nu vil komme til at ligge for i Morgen, kan jeg naturligvis ikke vide paa Forhaand, men efter den Forhandling, der var i Onsdags, er det højst sandsynligt, at det Møde, der holdes i Morgen, vil blive af afgørende Betydning. Og det er saa overordentlig let for den højtærede Minister at bringe denne Sag til en heldig Løsning, thi han behøver jo blot, som det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds nævnede, at udtale, at han agter at tage dette Forslag tilbage i Landstinget. Derved behøver den højtærede Minister jo slet ikke at lægge paa Hylden andet eller

mere af Forslaget end de to enkelte Punkter, som gribe ind i Kommissionens Opgave. Og de lægges end ikke paa Hylden for bestandig, men behøve jo kun at lægges hen for den Tid, der gaar, indtil Kommissionen har fuldført sit Arbejde og bedømt de indkomne Planer, altsaa rimeligvis til næste Forsommer. Der er ikke det mindste i Vejen for, at den højtærede Minister, efter at have taget Lovforslaget tilbage, paa ny kan fremsætte et Lovforslag om Ordningen af Forholdene ved Korsør Station; der er end ikke det mindste i Vejen for, at den højtærede Minister kan fremsætte Forslag paa ny om et nyt Dobbeltspor mellem Hellerup og Klampenborg, idet han der kan gøre det samme, som han gjorde i Fjor ved Forslaget om Dobbeltsporet til Korsør Station, hvor man netop udskød Ordningen af Korsør Stationsforhold. Saaledes kunde den ærede Minister ogsaa nøjes med at udskyde Ordningen af Forholdene ved Hellerup Station, indtil Kommissionens Arbejde er forbi, og Kommissionen har bedømt de indkomne Planer; saa vil det være Tiden for den højtærede Minister til at tage Spørgsmaalet om en Omordning af Hellerup Station op. Ved en saadan Fremgangsmaade vil han kunne opnaa, at man, hvis Rigsdagen i det hele taget vedtager Forslaget om dette Dobbeltspor, vil kunne komme til at køre paa dette Dobbeltspor akkurat til samme Tid som, hvis Forslaget bliver liggende i den Skikkelse, det nu har. Det fremgaar nemlig af Forslagets Anmærkninger, at Anlægget af Dobbeltsporet med alt, hvad dertil hører, vil tage 3 Aar fra Lovens Vedtagelse. Der er altsaa ikke det mindste i Vejen for at begynde Anlægget af Dobbeltsporet fra Klampenborg-enden og fortsætte og ende sidst ved Hellerup. Derved vilde man, hvis den højtærede Minister mener at kunne gaa den Vej, komme til Ende med Sagen uden at behøve at tabe en eneste Dag derved. Der er jo heller ikke noget i Vejen for, hvis den højtærede Minister mener det nødvendigt, at han ad den ene eller den anden Vej kan fremsætte Forslag om en midlertidig Afhjælpning af de Mangler, der muligvis kunne være ved Centralværkstedet. Jeg kan derfor ikke se, at de Opgaver, den højtærede Minister har at varetage, i allermindste Maade ville kunne lide noget Skaar derved, at han fra Banegaardskommissionens Arbejde rydder den Sten, som han absolut selv har lagt der.

Formanden (Sofus Høgsbro): Jeg vil dog bede ærede Medlemmer erindre, at